

Jósvafői vőfély-versek

A JHF. 11. számában a (felső) Bak János hagyatékában talált vőfély-verseket adtuk közre, amelyeket a 30-as években jegyeztek be egy füzetbe. Most **Gereguly Ferencné** (Tót Erzsébet), **Erzsi Néni** által lejegyzett vőfélyverseket közöljük:

Hívogató vers

A páros életnek fényes napsugára
Derűsen rásütött egy fiatal párra
Nagy boldogság szállott két fiatal szivre
Kik kelni akarnak a páros életre.
De a boldogságból azt nem felejtették,
Hogy megbízottjukat ide el ne küldjék.
(...név ...) magukat általam nagyon tiszteltetik
A jövő szombaton legyenek szívesek nála megjelenni.

Menyasszony kikérő

Csend! Kérem most mindenki figyelmét,
Addig át sem lépem e hajlék küszöbét.
De hogy miért jöttem míg azt elbeszélem
beljebb megyek, hogyha engedelem leszen.
Egy jó barátomnak küldötte vagyok
Abból, mit rám bízott semmit el nem hagyok
Nyíltan elbeszélem a rám bízottakat
beszédemre én is kérem válaszukat.

Az én jó barátom ezelőtt pár évvel
Mind szárnyra kelt madár repült szerte széjjel
Repült, hogy magának egy társat szerezzen
Akivel az élet tengerén evezzen.
És a jó Isten bölcs vezérlő keze
Őtet ezen szerény hajlékba vezette.
Itten látott egy szép rózsát virítani
remélem, hogy le is fogja szakajtani.

És ez a szép rózsza e hajlékban lévő
Hajadon leányzó ki az volt ígérő.
Hogy ha a jó isten kedvez életüknek
kevés idő múlva egymásé lehetnek.
A kitűzött idő íme már el is jött

34

Jó barátom engem mostan azért küldött
 Hogy valósul-e tehát a tett ígéret
 Vagy választotta már másnak adott kezet.
 Nincs e valami ellenkező a dologba
 A mi életükre gyászt, bánatot hozna.
 Ha nincs tehát úgy elmegyünk az Úr oltárához,
 Hol a szent hit által köttetnek egymáshoz.

Kedves szószóló úr veled szemben szólok,
 Mert tudom rá van bízva a dolog.
 Bátran nyilatkozzék, igaz ember vagyok
 Ezen beszédemre válaszukat várom.

Kendő kikérő

Szeretnék beszélni a kedves menyasszonnyal,
 Egy kérésem volna, mégpedig azonnal.
 Kedves menyasszonyom tudja-e azt
 Hogy a vőfély így nem igen járkalhat
 Szép menyasszony kérem, adja ki jelvényem.

Virággal, kendővel díszítsen fel engem,
 Vőlegény ígérte a menyasszony adja
 Jelvényem nekem e szent ünnepnapra

Ha megkaptad a kendőt

Szépen megköszönöm, ilyen másnak nincsen,
 Szép menyasszony, érte áldjon meg az Isten!

Vőlegény búcsúztató az esküvőre

Kedves vőlegényünk ekképpen szólana,
 Ha szíve érzelméből szavakhoz jutna,
 De miként indítsam szólásra nyelvemet
 Mert nagy szomorúság bágyasztja szívemet.

Bokrétám ezentúl elhagyja fejemet,
 Mindjárt eltemetem legény kedvesemet.
 Kedves szüleim, hozzátok szólok már,
 Mert tudom, hogy szívetek tőlem búcsút vár.

Eddig tietek voltam, mondhatjátok,
 De, hogy miként fordul sorsom, nem tudjátok.
 Jelen van az idő, hogy jó Atyámnak
 Fájdalommal szülő kedves jó anyámnak
 Hogy megcsókoljalak mind szerelmes dajkámat,
 mert már kezem alá veszem szerelmes mátkámat.
 Nagy út van előttem, mindnyájan látjátok,
 Azért fájós szívvel így szólok hozzátok:
 Jó gondviselőtök legyen a jó isten,
 Míg lelketek a testből ki nem megyen.
 Távozzon Tőletek a búbánat és szégyen,
 Egykor az Úr Isten magához felvigyen.

Kedves testvérem, el ne feledd,
 Amíg tiszta szívből eddig szerettelek,
 Kísérjél te is az isten házába,
 Kérjed az istent érettem imába.

Menyasszony kikérő esküvőre
 (a menyasszony vőfélye mondja)

Szerencsés jó napot adjon az Úristen,
 Azért, hogy e napra felvirradtunk szépen.
 Eljött már az idő, midőn leányunknak
 Oltárhoz kell lépni, mint szép menyasszonynak
 Ebbe a járatba jöttünk e hajlékba,
 Hogy elkísérjük őket az Isten házába.
 Kérjük azért szépen a kedves szülőket
 Engedjék esküvőre kedves szülöttjüket.

Hit megköszönő

Tisztelendő úrnak hű fáradozását
 meg köszönjük szépen a hit feladását.
 áldást kérő imánk hasson fel az égre
 Szálljon az új párra szeretet és béke.
 Tisztelendő urat pedig életén keresztül
 Kísérje boldogság, öröm szüntelenül.

Hitről való visszajövetelkor

Istennek dicsőség, embereknek béke
 A szent esküvésnek szerencsésen vége.

36

Íme visszatértünk azon hosszú útról,
Ezen tisztelt házhoz, amelyből indultunk.
Meghallgattuk e pár esküvésést,
Egymás iránt való igaz szeretetét.
Ennek örömére akarunk mulatni,
Szíveskedjenek hát nekünk helyet adni.

Menyasszony kikérő, mikor a vőlegényes házhoz akarják vinni

Áldás békesség az édesapának,
Aki leányt nevelt de nem önmagának.
Áldás és békesség az édesanyának,
Ki hű dajkája volt kedves leányának.
Most már kérem szépen, hogy bízzák őket ránk,
Had csatlakozzon a szép virágszál hozzánk.
Már leszakasztotta kedvese magának,
Ez időtől fogva örök hű párjának.
Bocsássátok hát el tőletek megáldva,
Kedves jó szülei, testvére, rokona.
Bocsássátok el hát mert jelen van az óra
Íme itt az idő már a búcsú szóra.
Ezentúl új út jön, haladjon boldogul,
Azzal, kinek szívét adta már zálogul.

Beköszöntő a vőlegényes házhoz

Örömmel emelem szemeim az égre,
Hála az istennek megérkeztünk végre.
Akit vőlegényünk oly régen várt,
Közöttünk mosolyogva már.
Fogadják tehát Őtet, fogadják a lelkét,
Fogadják mind fiok hitves feleségét.
Kívánom, hogy midőn át adom őt itten,
Az egész családot áldja meg az Isten!

Vacsora előtti vers

(amíg a vacsora elkészül, de ezt nem fontos mind elmondani)

1.
Örüljön, vigadjon minden tisztos vendég
Hitves vacsoránk lesz talán nem is hinnék.
Mindjárt megfő ott kint a hátulsó kerék,
Tudom, ha el hozom, azt mondják, hogy derék.

2.

Szerencsés jó estét adjon a jö isten!
Azt gondoltam én, hogy senki sincs már itten.
Ha én tudtam volna, hogy váraкоznak itt,
megmondtam volna, főzzenek valamit.

3.

Tisztelt vendégeim legyenek bú nélkül
Szakácsné asszonyunk már a főzéshez készül.
Sót, borsot, paprikát kézhez készítette,
Már a csirke húst is a tűzhelyre tette.

4.

Méltó vendégei ezen tisztelt háznak,
Kérem táncoljanak mert ülve megfáznak.
Szakácsné asszonyaink csak kint figuráznak,
Minekünk kell várni, mégis ők lármáznak.

5.

Szakácsné asszonyunk mindenre vigyázni sem győzött,
Azt a kis bablevest, amit nekünk főzött.
Míg a kis vőfély az udvaron időzött,
A bogár megette, minket megelőzött.

6.

Jelentem alássan, kész van a vacsora,
Mindjárt fel is rakjuk szépen az asztalra.
De akinek nincsen villa, kés vagy tányér,
menjen haza érte, mert addig még ráér!

Vacsora

Beköszöntő

Szép vendég koszorú, vidám gyülekezet,
Most már jelentem, kész vannak az ételek.
Szívemből örülök, hogy eddig megértem,
Hogy asztalra adhatom, amit megígértem.

Leveshez

Itt hozom a kakas levest a sodrott csigával,
Ez nem kukorékol többet a torkával.

38

Egyék hát uraim ezt a jó ételkét,
Mert ez a kakas úgy sem csinál többé csirkét.

Leveshúshoz

Leves húst is hoztam, még pedig kétfélét,
Behoztam a kakast meg a jércét.
Hogy jutottam hozzá, szépen elmesélem,
hallgassanak hát rám figyelemmel kérem.
Szaladgált a kakas a jérce nyomába,
Én meg fogtam magam, s futottam utána.
Magam forrasztottam, magam kopasztottam,
Hiába nevetnek ottan a sarokban.

Káposztához

Káposztát is hoztam még pedig a javát,
Mert bele vágattam két oldal szalonnát.
Tizenkét disznónak elejét-utolját,
Fogyasszák jókedvvel, ki fülét, ki farkát.

Ti pedig lányok úgy iparkodjatok,
Ha a fülét nem is, a farkát megkapjátok.

Pecsenyéhez

Utolsó tál étel: pecsenye a neve,
Több ennek a húsa sokkal, mint a leve.
Egy fonott kalács van melléje téve,
Az én versemnek is itt van a vége.

Borhoz

Bort iszik a magyar, nem pedig vizet,
korcsmában is sörért csak a német fizet.
Bor az igaz neve, ebben van a virtus,
Már minden rossz lőrét verjen meg a Krisztus.

Magyarnak bor való, csak a bor jó mégis
Ebben a kancsóban bort hoztam hát én is.

Menyasszonytánc beköszönő

Íme a menyasszony a koszorút letette
 Fejét piros kendővel felékesítette.
 Ékesség rózsája viruljon orcáján,
 Ne jöjjön ki panasz, sóhajtás a száján.
 Férjével élhessen számos esztendőket
 Csendben, békességben vígan teendőket.
 Most pedig kinek zsebében van egy-két három pengő,
 Hozza csak közelébb, utánam lesz első.
 És aki a menyasszonytáncot nem akarja járni,
 Azt a konyhából is ki fogom suprálni.

